

РЕШЕНИЕ

№ 971

гр. София, 17.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 18.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **8800** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н“К.,[жк], [улица], представлявано от управителя Н. Г. К., чрез процесуален представител адв. Б. Б. от САК срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С514-0037523/08.06.2020г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на търговеца е наложена принудителна административна мярка „Запечатване на търговски обект-скара, в района на магазин“Д.“, находя се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя и забрана за достъп до него за срок от 30 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т.1, б.“а“ и чл.187, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност/ЗДДС/.

В жалбата се твърди, че не са налице предпоставките за издаване на Заповед за налагане на ПАМ, поради което същата е незаконосъобразна. Поддържа се, че посочените в заповедта мотиви са бланкетни, неясни и неточни, като не ставало ясно каква е причината за прилагането на ПАМ, както и причините, обусловили 30-дневния срок на запечатване на търговския обект, в нарушение на принципа за съразмерност, прогласен в чл. 6, ал. 2 АПК.. Развити са подробни аргументи, обуславящи незаконосъобразността на оспорената ЗПАМ, като се иска нейната отмяна.

Претендират се разноси.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател чрез процесуалния си представител поддържа жалбата по съображения подробно изложени в депозираните писмени бележки до съда. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Началник отдел „Оперативни дейности“ С. към ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП в съдебно заседание чрез юрк. А. оспорва жалбата. Моли съда да постанови съдебен акт, с който наложената ПАМ да бъде потвърдена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 500лв.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.05.2020г. в 13.20 ч. била извършена оперативна проверка на търговски обект – скара, в района на магазин „Д.“, находящ се в [населено място], стопанисван от жалбоподателя. При проверката е констатирано, че търговецът регистрира и отчита извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на бележка, видимо наподобяваща фискален касов бон с надпис „нефискален бон“ от устройство, което е фискално неизправно, с което били нарушени разпоредбите на Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата).

По време на проверката е извършена контролна покупка на стойност 3, 60 лв. заплатена в брой от проверяващия екип, преди легитимация. За извършената продажба е издадена бележка, която не представлявала касов бон от монтирано и работещо в обекта фискално устройство модел D. C. DY 392770 и ФП № 36536950, което било фискално неизправно.

След легитимация на органите по приходите, от фискалното устройство Е.-01 с рег. № 4319099 е отпечатан КЛЕН за периода от 29.05.2020г до 29.05.2020г и са изведени отчети от ФУ, като била разчетена касова наличност в размер на 634, 50 лв. и е изготвен опис на парите в касата в размер на 763, 69 лв. Установена е положителна разлика от 128, 89 лв. \прието е, че е нарушен чл. 33, ал.1 от Наредба № Н – 18/13.12.2006г. на МФ, вр. с 118, ал. 1 ЗДДСу вр. чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредбата.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол за извършена проверка серия АА № 0037523/29.05.2020г.

На 08.06.2020г. началникът на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП издал Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С514-0037523, с която е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект – скара, в района на магазин „Д.“, стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 ЗДДС. Заповедта е връчена на 20.08.2020г. на управителя на дружеството, видно от приложената към заповедта разписка. Жалбата е депозирана в АССГ с вх. № 26498/24.08.2020г.

При така установеното от фактическа страна, Съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от надлежна страна - адресат на оспорения акт, поради което е процесуално

ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА..

Органът е приел, че жалбоподателят попада в обхвата на чл.3, ал.1 на Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, която разпоредба е доразвита в глава IV и чл.25, ал.1 от същата Наредба, като неспазвайки реда за издаване на съответен документ за продажба по установения ред е допуснал нарушение на чл. 118, ал.1 от ЗДДС, което се явява основание по смисъла на чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС за прилагане на ПАМ и на основание чл. 187, ал.1 от ЗДДС, като е наложена ПАМ-запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

Съгласно чл. 186, ал. 3 принудителната административна мярка „запечатване на търговски обект, за срок до 30 дни, независимо от наложените глоби и имуществени санкции“ се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената Заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2018г. на Изпълнителния директор на НАП и Заповед № 3766/25.09.2019г. на Изпълнителния директор на НАП, оспорената заповед е издадена от компетентен орган, тъй като съгласно т. 1 от цитираната заповед началниците на отдели :Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени с нарочен акт за органи, компетентни да налагат ПАМ от процесния вид. Съдът не констатира основания за нищожност на оспорената заповед.

Оспорената заповед е издадена и в предвидената от закона форма (писмена) и съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. Спазено е изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, като съдът намира, че заповедта е в достатъчна степен мотивирана, както относно наложената ПАМ, така и срока за който същата е наложена..

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Тоест, неиздаването на фискална касова бележка за извършена продажба е материалноправната предпоставка, обуславяща законосъобразното налагане на ПАМ от процесния вид. Настоящият съдебен състав намира, че фактическият състав на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС е изпълнен в конкретния случай, което обуславя извод за законосъобразността на наложената ПАМ.

Съдът приема за безспорно установено, че продажбата не е отчетена след приемане на плащането, чрез издаване на фискална касова бележка. Видно от приложените доказателства по делото – КЛЕН и НЕФИСКАЛЕН Б. (л.42), за сумата от 3, 60 лв. не е издаден валиден фискален бон преди започване на проверката и продажбата не е отразена. Сумата не фигурира в дневния финансов отчет, който е разпечатан от намиращото се в обекта второ фискално устройство, след извършването на

контролната покупка.

Неоснователни са доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че не е доказано по безспорен начин нарушението на чл. 33, ал.1 от Наредба Н – 18/13.12.2006г. Нарушението по чл. 33, ал.1 от Наредба Н-18/2006г. е безспорно установено с Протокол за извършена проверка и описа на касовата наличност, като е установена положителна разлика в размер на 128, 89 лв. Липсват доказателства по делото тази сума да е резултат от продажби, поради което актосъставителят и наказващият орган правилно са квалифицирали установеното нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18, съгласно която „Извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми.“. От анализа на цитираната разпоредба е видно, че същата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документирани със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент.

Разпоредбата на чл. 25, ал.1 и ал.3 от Наредба № Н-18 на Министъра на финансите регламентира, че независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка за всяка продажба на лицата по чл. 3, ал. 1 – за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането е по банков път, като фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка. Изключение от това правило са случаите при извършване на разносна търговия, когато фискалната касова бележка се издава от лицето по чл.3 и се предава на разносвача, който от своя страна я предоставя на купувача при плащането/чл.25, ал.2/. „Разносна търговия” по смисъла на т.1 от §1 от ДР на Наредба №Н-18/2006 г. на МФ е продажба на стоки или услуги извън търговския обект по предварителна заявка. Предмет на нарушението по чл.25, ал.1, т.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 год. на МФ е неиздаване на фискална касова бележка от налично и работещо фискално устройство, за извършена покупка, стойността на която е заплатена в брой. Същото се установило и от направената разпечатка на КЛЕН от наличното и работещо в обекта фискално устройство за 29.05.2020г. от която е видно, че няма издадена фискална касова бележка за стойността на сключената сделка. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документирани със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент.

В конкретният случай с процесната заповед е определен срок на запечатването на обекта - 30 дни, като от страна на административният орган са изложени достатъчно мотиви относно упражняването на правомощието на органа по приходите по целесъобразност да определи именно този срок за действие на мярката. Срока е обоснован с вида на нарушението, последствията от него, реда и организацията по отчитане на оборотите в търговския обект, която позволява да се допуска отклонение от данъчно облагане, както и необходимостта от защита на обществения интерес, като се предотврати възможността за извършване на нови нарушения.

В рамките на своите правомощия органът е издал заповед за прилагане на принудителна административна мярка, действайки в условията на обвързана компетентност. Срокът за определяне на наложената ПАМ органът определя в условията на оперативната самостоятелност, в рамките на законоустановеното.

Съдът приема, че определеният срок за налагане на ПАМ е мотивиран, изложени са в достатъчна степен мотиви, от които става ясно защо е определен точно срок за налагане на ПАМ 30 дни, като е отчетено поведението на търговеца, включително и предходни заповеди за налагане на ПАМ. Ето защо съдът намира за неоснователно възражението за нарушение на чл. 6, ал. 2 АПК.

По изложените съображения настоящият състав приема, че наложената ПАМ е законосъобразна, съответства на целта на закона и принципа за съразмерност по чл. 6, ал.2 от АПК и не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1-5 вкл. от АПК.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя не се дължат разноски.

По отношение на претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът приема същата за частично основателна. В съответствие с нормата на чл. 143, ал. 4 АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на ТД на НАП С. следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и осъществените от пълномощника на ответника процесуални действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], р-н“К.,[жк], [улица] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК – С514-0037523/08.06.2020г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“- С. в главна дирекция “Фискален контрол“при ЦУ на НАП

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], р-н“К.,[жк], [улица] да заплати на НАП, ЦУ сумата от 100(сто) лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: